

Inv. nr. 76/2006

MINIATURE FRA ET EKSEMPLAR AF ASSAR TABRIZIS *MIHR WA MUSHTARI*. "MIHR I ET BADEHUS I KHWARAZM"

IRAN, SHIRAZ; CA. 1540-50

BLADET: 25 × 20

Assar Tabrizi, der var aktiv under jalayiride-fyrsten sultan Uways og døde omkring 1390, var inspireret af Nizamis berømte romancer *Layla wa Majnun* og *Khusraw wa Shirin*, da han skrev historien om "Mihr og Mushtari". Værket handler om den kærlighed, som Mihr, kong Shapurs søn, nærrede for visirens søn Mushtari.

I persisk mystisk poesi er fysisk kærlighed ofte en afspejling af den guddommelige kærlighed, og den elskedes skønhed en refleksion af Guds skønhed. Den attræede var ligeså ofte en mand som en kvinde, og selvom kærligheden ikke nødvendigvis behøvede at manifestere sig fysisk, så var den seksuelle tvetydighed i værker som dette nok til at vække mishag i mere moralsk orienterede kredse.

I modsætning til historien om Khusraw og Shirin, hvor hovedpersonerne helt klart har et seksuelt forhold, synes dette ikke at

være tilfældet mellem Mihr og Mushtari; her gifter Mihr sig i alt fald med Nahid, Khwarazm-shahens datter.

Badescenen er lidt usædvanlig. Teksten forklarer, at Mihr – den centrale, siddende figur – er ved at få udredt en filtret knude i sit lange hår.

Publiceret i:

Kjeld von Folsach, Joachim Meyer: *Menneskefiguren i islamisk kunst: folk, fyrster og hellige mænd*, Davids Samling, København 2017, kat.nr. 66;